

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษา ปัจจัยทำนายสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสุรินทร์ มีวิธีดำเนินการวิจัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นรูปแบบเชิงทำนาย (Predictive study design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศองค์การ และสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสุรินทร์ และศึกษาความสัมพันธ์ของ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศองค์การ กับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ รวมทั้งศึกษาอำนาจในการทำนายของระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศองค์การกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 ปี รวมทั้งสิ้น 13 โรงพยาบาล ได้แก่โรงพยาบาลปราสาท โรงพยาบาลสังขะ โรงพยาบาลศีขรภูมิ โรงพยาบาลรัตนบุรี โรงพยาบาลท่าตูม โรงพยาบาลลำดวน โรงพยาบาลจอมพระ โรงพยาบาลกาบเชิง โรงพยาบาลชุมพลบุรี โรงพยาบาลสนม โรงพยาบาลสำโรงทาบ โรงพยาบาลบัวเชด และโรงพยาบาลพนมดงรัก ประชากรมีจำนวน 777 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จากพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์ รวมทั้งหมด 13 โรงพยาบาล โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรขนาดตัวอย่างของการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นของไทฟอส (Tyfos, 1996:104) ดังนี้

$$n = \frac{\sum_{i=1}^M (N_i^2 A_i / V_i)}{N^2 D^2 + \sum_{i=1}^M N_i A_i}$$

กำหนดให้

N	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	=	จำนวนพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดสุรินทร์ เท่ากับ 777 คน
A	=	สัดส่วนของพยาบาลวิชาชีพที่มีสมรรถนะในระดับดีมาก คุณด้วยค่า 1- ค่าสัดส่วนที่ใช้ในการคำนวณได้จากผลการศึกษาของนางอุบลวรรณ เสวตเสรณี (2552) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศองค์การกับสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลภาครัฐ เขต 3 สัดส่วนนี้มีค่าเท่ากับ 0.49
V	=	ค่าสัดส่วนของโอกาสที่จะพบสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในระดับที่ดีจากการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งคาดคะเนไว้ที่ร้อยละ 50
D	=	ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้จากการสุ่มตัวอย่างหารด้วยค่าพื้นที่ได้ไ้คงที่ระดับ .05 เท่ากับ 0.02/1.96
M	=	จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้คือจำนวนโรงพยาบาล ซึ่งเท่ากับ 13 โรงพยาบาล

ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณได้เท่ากับ 307 คน แต่เนื่องจากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าอัตราการตอบกลับของผู้ตอบแบบสอบถามมีการสูญหายหรือมีความไม่สมบูรณ์ เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 5 คิดเป็นจำนวน 15 คน รวมทั้งหมดเป็นกลุ่มจำนวน 322 คน และปัดเป็นจำนวนเต็มได้ 325 คน กลุ่มตัวอย่างจะถูกสุ่มจากโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดสุรินทร์ทุกแห่งตามสัดส่วนของพยาบาลในแต่ละโรงพยาบาลและสัดส่วนของตำแหน่งงาน ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชน
จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามโรงพยาบาลและตำแหน่งงาน

ลำดับที่	โรงพยาบาล	จำนวน เตียง	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			หัวหน้า งาน	พยาบาล วิชาชีพ	รวม	หัวหน้า งาน	พยาบาล วิชาชีพ	รวม
1	โรงพยาบาลจอมพระ	30	4	43	47	2	18	20
2	โรงพยาบาลสนม	30	4	32	36	2	13	15
3	โรงพยาบาลลำโรงท่า	30	4	31	35	2	13	15
4	โรงพยาบาลบัวเชด	30	4	30	34	1	13	14
5	โรงพยาบาลพนมดงรัก	30	4	22	26	1	10	11
6	โรงพยาบาลลำดวน	60	5	48	53	2	20	22
7	โรงพยาบาลกาบเชิง	60	5	39	44	2	16	18
8	โรงพยาบาลชุมพลบุรี	60	5	38	43	2	16	18
9	โรงพยาบาลสังขะ	90	6	85	91	2	36	38
10	โรงพยาบาลศีขรภูมิ	90	6	84	90	3	35	38
11	โรงพยาบาลท่าตูม	90	6	68	74	3	28	31
12	โรงพยาบาลรัตนบุรี	120	7	75	82	3	31	34
13	โรงพยาบาลปราสาท	150	8	114	122	3	48	51
รวม			68	709	777	28	297	325

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ในแต่ละโรงพยาบาล มีการดำเนินการดังนี้

1. ขอลำดับที่ของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานของแต่ละโรงพยาบาล
2. แบ่งกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาลเป็นกลุ่มหัวหน้างานและกลุ่มพยาบาล

ประจำการ

3. สุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาลตามสัดส่วนที่คำนวณได้ดังในตารางที่ 3.1

โดยใช้วิธีการจับสลากแบบไม่คืนที่

4. ประสานงานกับหัวหน้าพยาบาลในแต่ละโรงพยาบาล เพื่อแจ้งลำดับที่ของพยาบาลวิชาชีพที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างและแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนที่ 3 บรรยากาศองค์กร ส่วนที่ 4 สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือแต่ละส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามปลายปิด ชนิดเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง ครอบคลุมองค์ประกอบด้านลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงาน ตำแหน่งงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สร้างตามแนวคิดของแมคเคลแลนด์ (McClelland 1987) ผู้วิจัยปรับข้อความให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชนซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ แรงจูงใจใฝ่อำนาจ โดยผ่านความเห็นชอบของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	จำนวน 5 ข้อ
แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์	จำนวน 3 ข้อ
แรงจูงใจใฝ่อำนาจ	จำนวน 2 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามส่วนนี้ เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ 1 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการตอบและให้คะแนนดังนี้

ระดับความเห็น	ความหมาย		คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามข้อนี้มากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามข้อนี้มาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามข้อนี้ปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามข้อนี้น้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามข้อนี้น้อยที่สุด	1

การแปลผลคะแนน มีเกณฑ์การคิดคะแนนแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์ โดยนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยการแปลผลค่าเฉลี่ยในการให้คะแนน (ประคอง วรรณสูตร, 2542, หน้า 108) มีความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผลคะแนน
4.50-5.00	พยาบาลวิชาชีพมีแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์อยู่ในระดับสูงมาก
3.50-4.49	พยาบาลวิชาชีพมีแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์อยู่ในระดับสูง
2.50-3.49	พยาบาลวิชาชีพมีแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	พยาบาลวิชาชีพมีแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ
1.00-1.49	พยาบาลวิชาชีพมีแรงงูใจไฟ้สัณฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 บรรยายการสังเกตการ ส่วนนี้สอบถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพต่อบรรยายการสังเกตการในโรงพยาบาลชุมชนที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน ตามแนวคิดของสตริงเจอร์ (Stringer, 2002) ใช้วัดองค์ประกอบ 6 ด้าน ประกอบด้วย โครงสร้างองค์การ มาตรฐานขององค์การ ความรับผิดชอบในองค์การ การได้รับการยอมรับ การสนับสนุนขององค์การ และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ข้อคำถามมีจำนวน 21 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1 ด้านโครงสร้างองค์การ	จำนวน	4 ข้อ
2 ด้านมาตรฐานขององค์การ	จำนวน	4 ข้อ
3 ด้านความรับผิดชอบในองค์การ	จำนวน	3 ข้อ
4 ด้านการได้รับการยอมรับ	จำนวน	3 ข้อ
5 ด้านการสนับสนุนขององค์การ	จำนวน	4 ข้อ
6 ด้านความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ	จำนวน	3 ข้อ

แบบสอบถามบรรยายการสังเกตการ ลักษณะข้อคำถามแต่ละข้อ มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ 1 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบและให้คะแนนดังนี้

ระดับความเห็น		ความหมาย	คะแนน
มากที่สุด	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพรับรู้บรรยากาศองค์การตามข้อความนั้นมากที่สุด	5
มาก	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพรับรู้บรรยากาศองค์การตามข้อความนั้นมาก	4
ปานกลาง	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพรับรู้บรรยากาศองค์การตามข้อความนั้นปานกลาง	3
น้อย	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพรับรู้บรรยากาศองค์การตามข้อความนั้นน้อย	2
น้อยที่สุด	หมายถึง	พยาบาลวิชาชีพรับรู้บรรยากาศองค์การตามข้อความนั้นน้อยที่สุด	1

การแปลผลคะแนน มีเกณฑ์การคิดคะแนนบรรยากาศองค์การ โดยนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยการแปลผลค่าเฉลี่ยในการให้คะแนน (ประคอง วรรณสูตร 2542: 108) มีความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผลคะแนน
4.50 - 5.00	พยาบาลวิชาชีพมีการรับรู้ถึงบรรยากาศองค์การอยู่ในระดับสูงมาก
3.50 - 4.49	พยาบาลวิชาชีพมีการรับรู้ถึงบรรยากาศองค์การอยู่ในระดับสูง
2.50 - 3.49	พยาบาลวิชาชีพมีการรับรู้ถึงบรรยากาศองค์การอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	พยาบาลวิชาชีพมีการรับรู้ถึงบรรยากาศองค์การอยู่ในระดับต่ำ
1.00 - 1.49	พยาบาลวิชาชีพมีการรับรู้ถึงบรรยากาศองค์การอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 4 สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ เป็นแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้น โดยประยุกต์จากแบบประเมินสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพของสำนักงานการพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2549) โดยปรับให้สอดคล้องกับบริบทของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชน กระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 102 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การมุ่งผลสัมฤทธิ์	จำนวน 13 ข้อ
บริการที่ดี	จำนวน 15 ข้อ
การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ	จำนวน 9 ข้อ
จริยธรรม	จำนวน 7 ข้อ
ความร่วมมือแรงร่วมใจ	จำนวน 13 ข้อ
การพัฒนาศักยภาพคน	จำนวน 10 ข้อ
การดำเนินงานเชิงรุก	จำนวน 7 ข้อ

การคิดวิเคราะห์	จำนวน 10 ข้อ
การมองภาพองค์รวม	จำนวน 4 ข้อ
สถานะผู้นำ	จำนวน 14 ข้อ

แบบสอบถามสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ ลักษณะข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 6 ระดับ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ 1 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบและให้คะแนนดังนี้

ระดับความเห็น	ความหมาย
ระดับ 0	พยาบาลไม่มีความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามข้อความที่ระบุไว้ได้อย่างชัดเจน
ระดับ 1	พยาบาลมีความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามข้อความที่ระบุไว้ได้ในระดับเริ่มต้นหรือระดับพื้นฐาน คือมีความพยายามในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดี
ระดับ 2	พยาบาลมีความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามข้อความที่ระบุไว้ได้ในระดับเริ่มต้นหรือระดับพื้นฐาน และสามารถทำงานได้ผลงานตามที่วางไว้
ระดับ 3	พยาบาลมีความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามข้อความที่ระบุไว้ได้ในระดับที่ 2 และสามารถปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
ระดับ 4	พยาบาลมีความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามข้อความที่ระบุไว้ได้ในระดับที่ 3 และสามารถกำหนดเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนางานเพื่อให้ได้ผลงานที่โดดเด่น หรือแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ระดับ 5	พยาบาลมีความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามข้อความที่ระบุไว้ได้ในระดับที่ 4 และกล้าตัดสินใจ แม้ว่า การตัดสินใจนั้นจะมีความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงานหรือส่วนราชการ

การแปลผลคะแนน มีเกณฑ์การคัดคะแนนสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ โดยนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย การแปลผลค่าเฉลี่ยใน การให้คะแนน (ประคอง กรรณสูตร 2542: 108) โดยมีความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผลคะแนน
4.50 – 5.00	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในระดับในระดับสูงมาก
3.50 – 4.49	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในระดับในระดับสูง
2.50 – 3.49	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในระดับระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในระดับน้อย
0.00 – 1.49	พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในระดับน้อยมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยการศึกษาความตรงและความเที่ยงของแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปจ่ายทำนายสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 4 ส่วน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถาม ความครอบคลุมของเนื้อหาและการใช้ภาษา พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามพร้อมโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการ ด้านบริหารการพยาบาลและด้านการวัดผล จำนวน 5 ท่าน(ดังแสดงรายนาม ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ โดยหาดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับตามขั้นตอนดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากุล 2547:224-225)

ขั้นที่ 1 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์ โดยแนบเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

เมื่อคำถามข้อนั้นไม่สอดคล้องหรือไม่เหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้น
 เลยให้ 1 คะแนน

เมื่อคำถามข้อนั้นสอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้น
 เล็กน้อย ต้องปรับปรุงอีกมากให้ 2 คะแนน

เมื่อคำถามข้อนั้นสอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้นมาก
 ต้องปรับปรุงอีกเพียงเล็กน้อยให้ 3 คะแนน

เมื่อคำถามข้อนั้นสอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้นมาก
ไม่ต้องปรับปรุงอะไรอีกให้ 4 คะแนน

ขั้นที่ 2 รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาทำการแจกแจงเป็นตาราง

ขั้นที่ 3 รวมจำนวนข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ให้ความคิดเห็นในระดับ 3
และ 4 โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป (Buns and Grove,
2004) ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เพื่อให้เครื่องมือวิจัยมี
ความครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการศึกษา และเมื่อผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา จึงนำไป
ทดลองใช้เพื่อหาความเที่ยงต่อไป

2. การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ได้
ผ่านการหาความตรงไปทดลองใช้ (try out) กับพยาบาลวิชาชีพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่ม
ตัวอย่างที่ศึกษา คือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 30 คน จากโรงพยาบาลชุมชน อำเภอกระสัง จังหวัด
บุรีรัมย์ ระหว่างวันที่ 8 – 12 เมษายน พ.ศ. 2556 แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความเที่ยงของ
เครื่องมือ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ด้วย
โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
บรรยาศสองัคการ และสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ เท่ากับ 0.820, 0.948, 0.95 ตามลำดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ขอนหนังสือจากสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ส่งถึง
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 13 แห่ง และสำเนา
เรียนไปยังหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์
เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัย

4.2 ติดต่อประสานงานกับหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน สังกัด
กระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบัญชีลำดับที่ของ
พยาบาลวิชาชีพในแต่ละหน่วยงานของแต่ละโรงพยาบาลชุมชนทั้ง 13 แห่งในจังหวัดสุรินทร์ เลือก
กลุ่มประชากรจากจำนวนพยาบาลวิชาชีพทั้งหมด จำนวน 777 คน แยกเป็นกลุ่มหัวหน้างาน และ
พยาบาลประจำการ และประสานงานกับหัวหน้าพยาบาลในแต่ละโรงพยาบาลอีกครั้ง เพื่อแจ้งลำดับ
ที่ของพยาบาลวิชาชีพที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล และมอบแบบสอบถาม
พร้อมทั้งซองปิดผนึกเป็นรายบุคคลให้กับหัวหน้าพยาบาล

4.3 รวบรวมของแบบสอบถามคืนพร้อมทั้งซองให้กับหัวหน้าพยาบาลปิดผนึกเป็นรายบุคคล โดยให้ส่งถึงหัวหน้าพยาบาลของแต่ละโรงพยาบาล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ คือ ระหว่างวันที่ 1 – 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2556

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้มีการพิทักษ์สิทธิของพยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ชี้แจงทำความเข้าใจกับหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดสุรินทร์ พยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่างจะได้รับเอกสารชี้แจงเข้าร่วมการวิจัยพร้อมทั้งขอให้เซ็นยินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยไม่บังคับ
2. ชี้แจงเรื่องการพิทักษ์สิทธิอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีจดหมายจากผู้วิจัยถึงกลุ่มตัวอย่าง (ภาคผนวก ก) ในหน้าแรกของแบบสอบถามการวิจัยโดยบอกวัตถุประสงค์ในการวิจัย ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับแบบสอบถาม อธิบายประโยชน์เกี่ยวกับการเข้าร่วมการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบ และดำเนินการเก็บข้อมูลเฉพาะในกลุ่มตัวอย่างที่ยินยอมเข้าร่วมโครงการเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ปฏิเสธการให้ข้อมูลและไม่มีการใส่ชื่อผู้ตอบในแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยรักษาความลับของการตอบแบบสอบถามของพยาบาลวิชาชีพในรายบุคคล โดยแบบสอบถามที่ส่งกลับได้ถูกปิดผนึกในซองเป็นรายบุคคล และถูกรวบรวมโดยหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลของแต่ละโรงพยาบาลก่อนส่งให้ผู้วิจัย
4. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะภาพรวมของกลุ่มประชากร

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 5.1 ข้อมูลทั่วไป ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา แจกแจงเป็นความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุดและสูงสุด
- 5.2 การศึกษาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศองค์การ ใช้สถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ย (mean) แจกแจง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
- 5.3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศองค์การ กับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ ใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) และกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (Buns and Grove, 2004) ดังนี้

เมื่อ $r \pm 0.50$ ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
± 0.30 ถึง ± 0.50	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
± 0.10 ถึง ± 0.29	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

เครื่องหมาย + หรือ - แสดงถึงลักษณะของความสัมพันธ์ คือ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองชุดมีลักษณะตามกัน ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นลบ หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองมีลักษณะตรงกันข้าม

5.4 การวิเคราะห์หาสมการพยากรณ์สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ ใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) โดยก่อนที่จะวิเคราะห์หาความสามารถในการทำนายปัจจัยเหล่านี้ ข้อมูลได้ถูกทดสอบตามข้อตกลงเบื้องต้น (assumption) ของสถิติถดถอยพหุคูณ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร 2550: 457-460) ดังนี้

5.4.1 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีค่าต่อเนื่องกัน

5.4.2 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์เชิงเส้น (linear relationship) ซึ่งพิจารณาได้จากการกระจายของข้อมูลในแผนภาพการกระจาย (scatter plot)

5.4.3 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยค่า r มีค่าเข้าใกล้ ± 1 และเมื่อนำค่าตัวแปรอิสระและค่าตัวแปรตามมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลลัพธ์ย่อมมีค่าสูง

5.4.4 ข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ

5.4.5 ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าคงที่ โดยพิจารณาจากภาพการกระจาย (scatter plot) โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง Regression standardized predicted value (ค่าประมาณ Y ในรูปคะแนนมาตรฐาน) กับ Regression standardized residual value (ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน) จะพบว่ามีค่าเป็นศูนย์ และค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนเท่ากับศูนย์

5.4.6 ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการทดสอบ Durbin-Watson ในตาราง Model Summary มีค่าเข้าใกล้ 2 หมายความว่า ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นอิสระจากกัน

5.4.7 ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์พหุรวมเชิงเส้น (multicollinearity) โดยเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระด้วยสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำถึงปานกลาง

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันน้อยกว่า .65 ซึ่งถือว่าไม่มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์พหุรวมเชิงเส้น (บุญใจ ศรีสถิตยัณราทร 2550 : 372-377)

